

ДАМЯН ДАМЯНОВ
В МОЙТА ТЪЙ ИЗПОЗОБАНА
ПАМЕТ...

chitanka.info

*В мойта тѣй изпозобана памет
като нишки от черга съдрана
се подават и нежно ме мамят
мигове, дни недосъбрани.
И нали всеки спомен предишен —
грозен вчера, днес става прекрасен,
аз се мъча да си го запиша —
тѣй във него за миг се пренасям.
И по памет конче по конче пак
старата черджица в нова преправям.
Но замрежена с крѣпки нелепи,
пустата черга не става, не става.
Сякаш баба ми я е тѣкала
вече кѣрава — възел до възел.
Ту е плакала, ту пѣк е пяла,
та редила е песни до сълзи.*

*... И река ли да позавия
с тази черга духа си огрухан,
само луд студ през нея ме бие
и в душата ми духа ли, духа.
Празни листи във пълни тефтери.
Топло, светло е имало само
в кѣси мигове. Гола трепери
изпод тях мойта дрипава памет.*

13. VI. 1994 г.

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.